

«АЛЁ, ГЭТА МІЛІЦЫЯ?»

Што на самай справе ўваходзіць у абавязкі дзяжурнага

У большасці людзей, не звязаных з міліцыяй, уяўленне аб тым, як працуе аператыўна-дзяжурная служба, склалася пад уплывам серыялаў. Дык вось, там дзяжурны часцей за ўсё паказаны як павольны чалавек, які зрэдку строгім голас адказвае «Міліцыя слухае». У рэчаіснасці значна больш гэтая праца нагадвае тое, што адбываецца ў коміксах — будні супергерояў. З чым яшчэ параўнаць сітуацыю, калі трэба быць гатовым адказаць амаль па дзесяці каналах сувязі, не выпускаць трубку з рук на працягу васьмі гадзін запар ці ўмець знаходзіць асаблівы падыход да кожнага. Хіба гэта не тыя самыя суперздольнасці?

Вопыт чуцен у голасе

Інакш кажучы, адказ на тэлефонныя званкі — гэта толькі вяршыня айсберга ў працы дзяжурнага. Задача дзяжурнай часткі заключаецца ў «ажыццяўленні пастаяннага кантролю за аператыўнай абстаноўкай на абслугоўваемай тэрыторыі». Што гэта значыць — давайце разбірацца на прыкладзе аператыўна-дзяжурнай службы (АДС) РУУС Цэнтральнага раёна сталіцы.

Сярэдзіна дня, пятніца. У холе будынка міліцыі знаходзіцца з дзясятка чалавек: хтосьці прышоў даваць паказанні, хтосьці высветліць, што адбылося з іх блізкімі. Усе сядзяць моўчкі, хіба што практычна кожны нервова перабірае тое, што трапляецца пад руку. Абстаноўка здаецца адносна спакойнай роўна да таго моманту, пакуль не наблізіцца да акенца дзяжурнага. Адтуль даносіцца бесперапынны гул: то званок тэлефона, то сігнал рацыі, акрамя таго туды пастаянна грукуюць супрацоўнікі і наведвальнікі — кожны са сваёй просьбай і чарговым неадкладным пытаннем.

— У сярэднім за дзяжурныя суткі ў АДС паступае 123 паведамленні. У самыя складаныя дні іх колькасць можа даходзіць і да 260. Часцей за ўсё самымі напружанымі выдаюцца пятніцы і перадсвяточныя дні, потым па колькасці зваротаў ідуць суботы і часам панядзелкі. А вось на самі святы, асабліва калі яны выпадаюць на вялікія выхадныя, сітуацыя звычайна спакойная: шмат людзей выязджае з горада, — тлумачыць **начальнік аператыўна-дзяжурнай службы Цэнтральнага РУУС г. Мінска падпалкоўнік міліцыі Міхаіл ТКАЧОЎ**.

Паведамленні на пост дзяжурнаму паступаюць як наўпрост з гарадскога тэлефона, так і са службы 102. Прымаючы званок, спецыяліст павінен скласці электронную картку, у якой утрымліваюцца звесткі аб заяўніку, парушэнні і, вядома, адрас. Інфармацыя пра тое, што, калі вы не прадставіцеся, заяву ў вас не прымуць — міф. Да ведама бяруцца абсалютна ўсе званкі, за гэтым строга сочаць. Адзін з абавязкаў адказнага дзяжурнага па РУУС — праслухаць усе паведамленні. Яны, вядома, фіксуюцца.

Для прыкладу Міхаіл Міхайлавіч уключае нам адзін з запісаў. На ім пажылая жанчына скардзіцца на тое, што рабочыя адкрылі дзверы ў пад'езд, а самі цэлы дзень нічога не робяць. З ёй гутарыць, мяркуючы па голасе, малады чалавек, які доўга высвятляе падрабязнасці.

— Памочнік дзяжурнага працуе ў нас каля месяца. І гэта адразу чуваць па голасе. Размову, якая доўжылася дзве хвіліны, можна было ўкласці ў трыццаць секундаў: як завуць, дзе жывяць, што здарылася, чакайце міліцыю, — тлумачыць **начальнік аператыўна-дзяжурнай службы**.

Без умяшальніцтва ў сямейныя адносіны

Паколькі Цэнтральны раён ахоплівае цэнтр горада, дзе засяроджана вялікая колькасць офіс-

ных будынкаў і гандлёвых аб'ектаў, востра стаіць пытанне паркоўкі і арганізацыі дарожнага руху ў прынцыпе. Як правіла 60—80 паведамленняў, а гэта больш за палову ад агульнай колькасці, штодня паступае па лініі ДАІ. Пакуль мы размаўляем, дзяжурны паспявае сабраць следча-аператыўную групу. Праблема — падрапаная вострым прадметам машына. На месца выязджаюць следчы, эксперт і супрацоўнік крымінальнага вышуку.

Дарэчы, што датычыцца прыбыцця на месца злчынства. Свой «рэгламент» у гэтым пытанні таксама ёсць. Калі гаворка ідзе аб адміністрацыйным правапарушэнні, то для выбыцця на месца ёсць

Старшы інспектар-дзяжурны маёр міліцыі Андрэй КІСЕЛЬ на пасту.

устанаўленне асобы, складанне пратаколаў, калі ёсць падставы, утрыманне ва ўмовах АДС да трох гадзін, у выключных выпадках па ўзгадненні з кіраўніцтвам РУУС да 12 гадзін, а таксама падрыхтоўка матэрыялаў для далейшай работы з затрыманымі. Часцей за ўсё ў камеры аказваюцца, вядома, маргінальныя элементы. Многія пазнаюць адзін аднаго, радасна вітаюцца. Глядзець на гэта без звычайкі даволі цяжка: чалавечы

твар да непазнавальнасці скажае адурманьваючая маска.

Дарэчы, у стане моцнага алкагольнага ап'янення грамадзян у дзяжурную частку не адпраўляюць — дастаўляюць наўпрост у бальніцу. З дому забіраюць толькі дэбашыраў. Як бы гэта жудасна ні гучала, там грамадзяне маюць поўнае права ўжываць столькі алкаголю, колькі лічаць патрэбным. Тое ж самае датычыцца і сямейных скандалаў: калі справа не даходзіць да рукапрыкладства, разбірацца трэба самастойна. Дарэчы, менавіта бытавыя сваркі часцей за ўсё з'яўляюцца прычынай для памылковага выкліку міліцыі, што можа пацягнуць за сабой накладанне штрафу ад 4 да 15 базавых велічынь, у выпадку паўтору — ад 20 да 50 базавых.

Наўрымслівая птушка

ці 1001 пытанне

Дзе знайсці ўчастковага? Мясне падперла машына! Выцягнулі кашалёк, напэўна, у аўтобусе ... З гэтымі і яшчэ, здаецца, бясконцае пытанні ў штодня жыхары Мінска звяртаюцца ў дзяжурную частку.

У сярэднім па гарадскім тэлефоне ў АДС Цэнтральнага РУУС

паступае каля 200 званкоў у суткі, як правіла працягласць размовы ад адной да трох хвілін. Пасля складаецца больш за 120 карткаў, час апрацоўкі адной і адпраўлення нарада — яшчэ дзве-тры хвіліны. Акрамя таго, ёсць унутраныя тэлефоны, па якіх таксама паступае не менш за 200 званкоў. Плюс тэлефон дзяжурнага па горадзе, службы 102 і радыёстанцыя. У дадатак да гэтага — тры мабільныя тэлефоны. У выніку за дзяжурныя суткі супрацоўнік АДС каля васьмі гадзін проста не выпускае трубку з рук.

Без жалезных нерваў у гэтай рабоце сапраўды не абйсціся. Менавіта таму ў дзяжурную частку ідуць найбольш падрыхтаваныя людзі, якія праслужылі ў органах унутраных спраў больш за два гады.

Старшы інспектар-дзяжурны маёр міліцыі Андрэй КІСЕЛЬ якраз з такіх. У структуры МУС ён з 1994-га, чатыры апошнія гады — на пасады дзяжурнага. Як толькі мы спрабуем пачаць размову, альбо чуецца званок, альбо на гарызонце з'яўляецца чарговы просьбіт. За адну хвіліну цішыні вопытны работнік паспявае адзначыць, што на складанасць працы скардзіцца не трэба — да ўсяго можна прыстасавацца. Тым больш, не абыходзіцца і без пацешных сітуацый. Самы смешны выпадак, калі ў службу а пятай раніцы патэлефанавала дзяўчына, якая скардзілася на суседскага пёўна. Праўда, птушка-«дэбашыр» так і засталася беспакаранай... На шчасце, тое ж самае нельга сказаць пра людзей, якія парушаюць закон.

— Наогул, калі казаць метафараўна, то дзяжурная служба — гэта ствол дрэва, на якім растуць галінкі. Менавіта сюды паступае ўся аператыўная інфармацыя і адсюль жа яна разыходзіцца далей па падраздзяленнях, — разважае Міхаіл Ткачоў.

Дар'я КАСКО.

Нарад міліцыі аператыўна выбывае на паведамленне аб крадзяжы грошай з шафкі ў аквапарку.

25 хвілін, калі ж вызначаны прыкметы крымінальнага злчынства, час на зборы першага нарада не больш за 10 хвілін. І, як вы ўжо зразумелі, арганізацыяй гэтага працэсу таксама займаецца дзяжурны: менавіта ён вызначае, хто павінен адправіцца на месца, і шукае свабодных спецыялістаў. Прасачыць за перасоўваннем нарадаў можна па інтэрактыўнай карце. У ёй адзначаны экіпажы ДАІ і супрацоўнікі патрульна-паставой службы.

Таксама дзяжурны рыхтуе следча-аператыўную групу да заступлення на службу. Менавіта ён даводзіць іншым супрацоўнікам зводкі за апошнія суткі і знаёміць іх з новымі арыенціроўкамі і тэлеграмамі. Адпаведна ў канцы дня дзяжурны складае даклад аб аператыўнай абстаноўцы ў раёне. Калі іншыя работнікі адпраўляюцца дадому, за забеспячэнне аховы будынка РУУС адказны штатны нарад АДС.

Акрамя гэтага на дзяжурных ляжыць задача разбіральніцтва з асобамі, дастаўленымі ў аператыўна-дзяжурную службу. Сярод прычын можа быць неабходнасць высветліць асобу, адміністрацыйнае правапарушэнне, напрыклад, дробнае хуліганства, знаходжанне ў грамадскім месцы ў п'яным выглядзе, дробны крадзеж ці крымінальнае злчынства. У сярэднім у дзень прывозіцца 23 чалавекі, трое з якіх падазраюцца ў здзяйсненні злчынстваў. У абавязкі дзяжурнага ўваходзіць

У тэму

ЖАРТ, ПАСЛЯ ЯКОГА НЕ БЫВАЕ СМЕШНА

Чым пагражае паведамленне аб ілжэмініраванні

Літаральна на мінулым тыдні ў Брэсце малады чалавек патэлефанавалі ў дзяжурную службу, каб расказаць, што да кузава прыпаркаванага непадалёк аўтамабіля хтосьці прымацаваў скрынку, з якой тырчаць правады. На месца выбылі аператыўныя дзяжурныя нарады ДАІ, МНС, хуткай дапамогі... На шчасце, выбуховыя рэчывы выяўлены не былі. Але каб гэта ўстанавіць, давлялося адарваць ад сапраўды важнай працы немалую колькасць спецыялістаў. Зразумела, да ўсіх падобных паведамленняў ставяцца з велізарнай сур'ёзнасцю. Таму і адказнасць за заведама хлуслівыя прадугледжана адпаведная. Паверце, потым дакладна будзе не да жартаў.

Як расказаў **начальнік упраўлення аператыўна-дзяжурнай службы міліцыі грамадскай бяспекі МУС палкоўнік міліцыі Аляксей ГАЛАВАЧ**, толькі за два месяцы гэтага года было зарэгістравана тры хлуслівыя паведамленні пра небяспеку: у Мінску, Гомельскай і Віцебскай абласцях. Звычайна мэтай зламысніка з'яўляецца зрыў масавых мерапрыемстваў, спыненне работы ўстаноў і прадпрыемстваў, дастаўленне клопату непрыяцелям і, вядома, класічны варыянт — адмена школьных заняткаў. Адказнасць за гэты ўчынак наступае з 14 гадоў і прадугледжвае пакаранне ў выглядзе штрафу, арышту, абмежавання волі на тэрмін да трох гадоў або

пазбаўлення волі на тэрмін да пяці гадоў. Калі злчынства здзейснена паўторна, групай асоб або нанесла буйны ўрон, тэрмін абмежавання волі можа дасягаць 7 гадоў. Дарэчы, урон давадзецца пакрыць. У выпадку, калі падурець вырашылі дзеці да 14 гадоў, пакарання ўсё роўна не ўдасца пазбегнуць. Адказнасць за іх правіну ляжа на бацькоў, а малалетнія парушальнікі будуць пастаўлены на ўлік у інспекцыю па справах непаўналетніх. Вось ужо сапраўды, дзе паведамленне ілжывае, а наступствы цалкам рэальныя.

З пачатку гэтага года па артыкуле 340 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь за заведама хлуслівае паведамленне аб небяспечы прыцягнуты да адказнасці дзевяць чалавек, не ўлічваючы тых, да каго ўжытыя прымусовыя меры бяспекі і лячэння.

— Зараз у органаў унутраных спраў ёсць увесь комплекс тэхнічных сродкаў, які дазваляе вылічыць зламысніка за найкарацейшы тэрмін. Раскрывальнасць гэтага віды злчынства набліжаецца да 90%. Таму пажартаваць без наступстваў не атрымаецца. Ладзячы такі быццам бы бяскрыўдны розыгрыш, варта лішні раз задумацца пра тое, да чаго гэта можа прывесці: не толькі адбіцца на стане грамадскага парадку, вылікаць неапраўданую паніку, але і паўплываць на далейшы лёс самога заяўніка. Прычым, калі вы выпадкова выявілі безгаспадарны падазроны прадмет, абавязкова паведаміце пра гэта супрацоўнікам міліцыі. Гэта той выпадак, калі пільнасць не бывае лішняй, — адзначыў Аляксей Галавач.